

Advies bij de werktekst V 1.1 van 8 februari 2018 van het ‘minidecreet media’

Inhoud

Inleiding	2
Advies	2
1. Principiële standpunten	3
1.1 Overleg met de sector	3
1.2 VRM krijgt bevoegdheden inzake privacy: bevoegdheidsoverschrijding.....	4
1.3 VRM krijgt bevoegdheden m.b.t. richtsnoeren: geen vervanging of aanvulling bij decreet 6	
2. Puntsgewijze opmerkingen	6
Artikel 3: VRT en Decreet overheidscommunicatie	6
Art. 5 Nieuwe diensten VRT	7
Artt. 6 en 7: Bescherming van privacy.....	7
Art. 8: Geen eigen redactie voor het samenwerkingsverband regionale radio-omroeporganisaties.....	7
Art. 9: Uitstel voor doorgifte via etheromroepnetwerken.....	7
Art. 11: Geen eigen redactie netwerkradio-omroeporganisaties	7
Art. 13: Profiel wijzigen pas na 2 jaar	8
Artt. 14 en 15: Regionale televisie-omroeporganisaties.....	8
Art. 20: Must-carry van bepaalde omroepen voor digitale etheromroepnetwerken.....	9
Art. 22: Uitbreiding bevoegdheden VRM	9
Artt. 23 en 24: VRM: externe vertegenwoordiging	11

De SARC-Sectorraad Media wordt om advies gevraagd bij de versie 1.1, d.d. 8 februari 2018, van het voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: minidecreet media). Het betreft een voorlopige versie van het voorontwerp van decreet die al werd voorgelegd aan de Sectorraad om eventuele suggesties nog mee te nemen alvorens het aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd.

Deze versie van de tekst werd door vertegenwoordigers van het kabinet van Vlaams minister van Media Sven Gatz en van het Departement CJM toegelicht op de vergadering van de Sectorraad Media van 19 februari 2018. De Sectorraad Media bespreekt de tekst op een extra vergadering van 1 maart 2018 en brengt volgend advies uit.

Inleiding

Via voorliggend voorontwerp van decreet wordt het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: Mediadecreet) op verschillende punten gewijzigd.

- Wetgevingstechnische aanpassingen en verduidelijkingen, nl. de artikelen 2, 4, 10, 17, 18 en 19 van het voorontwerp.
- Wat betreft de VRT: art. 3 gaat over de verhouding van de VRT met het Decreet Overheidscommunicatie; art. 5 betreft de regels voor de adviesverplichting van de VRM aan de Vlaamse Regering wanneer de VRT nieuwe diensten wil aanbieden.
- Privacyregelgeving: de artikelen 6, 7, 16 en 21 van het voorontwerp verplichten aanbieders van omroepdiensten, dienstenverdelers en netwerkoperatoren de wettelijke bepalingen betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens te respecteren.
- De artikelen 8, 9, 10, 11, 12 en 13 wijzigen bepalingen in het Mediadecreet betreffende radio-omroeporganisaties.
- Artikelen 14 en 15 van het voorontwerp volgen uit de goedkeuring van de conceptnota over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties van 14 juli 2017.
- Must- carry: art. 20 betreft een doorgifteverplichting voor landelijke radio-omroeporganisaties en netwerkradio-omroeporganisaties.
- VRM-bepalingen: de artikelen 22, 23 en 24 van het voorontwerp wijzigen bepalingen van het Mediadecreet betreffende de Vlaamse Regulator voor de Media.

Daarnaast vermeldden de vertegenwoordigers van het kabinet op de toelichtende vergadering nog enkele mogelijke bijkomende punten ter bespreking. Het betreft:

- Een investeringsverplichting voor buitenlandse over-the-top-spelers in Vlaamse content.
- Overheidsinitiatieven met betrekking tot 'non-skip' reclame.
- Betaalde boodschappen van politieke partijen.

De artikelen waarover de Sectorraad Media in dit advies geen opmerkingen formuleert, waren geen voorwerp van bespreking en worden derhalve positief geadviseerd.

Advies

De Sectorraad Media van de SARC is tevreden met de mogelijkheid om over de werktekst V 1.1 van 8 februari 2018 van het minidecreet media te kunnen adviseren, voor de principiële goedkeuring en dus in de fase van de besprekingen. Het is zowel van de kant van het kabinet van de minister van media als van de kant van de sectorraad de wens en verwachting op deze manier maximaal de opmerkingen te kunnen meenemen. De SARC staat achter dat principe. Het tijdspad voor deze

concrete adviesvraag is echter zeer krap berekend, vooral gezien de diversiteit van de onderwerpen die door het minidecreet media worden behandeld en de soms nieuwe keuzes die worden gemaakt (bijvoorbeeld ten opzichte van de Conceptnota over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties¹, waarvan deze tekst de decretale omzetting is). De Sectorraad Media komt aan de strakke planning tegemoet, maar vraagt om in volgende trajecten toch voldoende tijd te voorzien voor gedegen bespreking en advisering.

De strakke timing laat de Sectorraad Media niet toe om de bijkomende punten (zie inleiding), waarover er geen tekstvoorstellen beschikbaar zijn, ten gronde te bespreken. Het gaat hierbij immers om onderwerpen die grondig dienen te worden onderzocht en overlegd binnen de sector.

Een uitzondering hierop is het punt van de betaalde boodschappen van politieke partijen. Daarover beraadde de Sectorraad Media zich al eerder en was een advies op eigen initiatief al in opmaak. Het wordt met een gelijkaardige timing als voorliggend advies bezorgd.

De Sectorraad Media vraagt in verband met de ter vergadering toegelichte bijkomende punten, namelijk investeringsplicht voor buitenlandse OTT-spelers en 'non-skip' reclame:

- duidelijkheid omtrent mogelijke initiatieven en timing vanwege de minister.
- de tijd te nemen voor uitklaring en grondige voorbereiding. Over deze thema's kan niet over één nacht ijs worden gegaan. De Sectorraad steunt dan ook de vraag om hierover het parlement initiatief te laten nemen.
- de Sectorraad Media, en bij uitbreiding de sector, verder doorheen de hele besprekingen over deze punten te blijven betrekken.

1. Principiële standpunten

1.1 Overleg met de sector

De Sectorraad Media dringt aan op voldoende overleg met de sector bij het opmaken van regelgeving of initiatieven die de sector aanbelangen. In dit minidecreet media vindt de Sectorraad al enkele aanknopingspunten om dat principe in de praktijk te brengen.

a. Overleg met regionale televisieomroepen

De Sectorraad Media vindt het jammer dat over het punt van de basisvergoeding, zoals beschreven in art. 14 van het minidecreet media, geen voorafgaand overleg is gepleegd met de betrokken partijen. Het betreft een (ook voor de regionale omroepen zelf) nieuw punt, dat niet in de conceptnota of daaropvolgende debatten aan bod kwam, terwijl er toch een uitgebreid traject is gelopen. Het is pas in de werktekst van 8 februari 2018, waarin de principes van de conceptnota definitief in regelgeving worden omgezet, dat dit voorstel op tafel komt.

Zoals hieronder bij de puntsgewijze opmerkingen nog aan bod zal komen, is het voorstel geen ideale oplossing, aangezien het de doelstellingen van de oorspronkelijke bereikvergoeding ondergraaft en een bijkomende last legt op de nu beter presterende regionale omroepen. Het ware beter geweest

---

¹ <http://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1334709>.

te proberen de omroepen zelf achter een gemeenschappelijke oplossing te scharen, en desgevallend ook alternatieven te laten aandragen.

b. VRM en sector

De VRM zou bevoegdheden krijgen omtrent het uitbrengen van richtsnoeren en daarover raadplegingen te organiseren. De principiële en puntsgewijze standpunten daarover worden hieronder verder toegelicht. Wat betreft het punt van overleg met de sector meent de Sectorraad Media dat *als* de VRM richtsnoeren uitwerkt, dat de mogelijkheid om deze in samenspraak met de sector te bepalen reëel en effectief moet zijn. Met andere woorden: het overleg kan niet op een vrijblijvende manier georganiseerd worden maar moet een essentieel onderdeel van het proces zijn; en er moet ook verduidelijkt worden op welke manier de input van de raadpleging vertaling krijgt in de richtsnoeren.

De Sectorraad Media vraagt voldoende en effectief overleg met de sector bij het opmaken van regelgeving of initiatieven die de sector aanbelangen.

1.2 VRM krijgt bevoegdheden inzake privacy: bevoegdheidsoverschrijding

De artikelen 6, 7, 16 en 22, 3° (toevoeging van een paragraaf 8) hebben betrekking op de beginselen van de bescherming van het privéleven / de verwerking van persoonsgegevens, en een nieuwe bevoegdheid van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) terzake.

a. Media en privacywetgeving

Het spreekt voor zich dat programma's/omroepdiensten/dienstenverdelers de wetgeving in het algemeen, en dus ook de privacywetgeving, dienen te respecteren.

Uit de Memorie van Toelichting blijkt echter dat de verwerking van persoonsgegevens in programma's op een zelfde manier behandeld zou moeten worden als de verwerking van gegevens van kijkers en luisteraars bij bv. het aanmaken van een account om toegang te krijgen tot programma's op een website van een omroep (voorstel uitbreiding bevoegdheid VRM –zie hierna), wat alvast een vreemd uitgangspunt is.

Programma's van omroeporganisatie zijn immers niet gelijk te stellen met andere vormen van verwerking van persoonsgegevens. Strikt genomen zou het louter herkenbaar voorkomen in een omroepprogramma (naam, afbeelding, stem, ...) reeds een verwerking van persoonsgegevens kunnen inhouden, ongeacht of iemand als centrale gast in een programma voorkomt, dan wel louter als voorbijganger of in een menigte is gefilmd. Mocht de AVG zonder meer worden toegepast op televisieprogramma's, zonder rekening te houden met de eigenheid van de sector (bv. de noodzaak tot behoud van een levend archief, maatschappelijk belang, recht op informatie van de burger, etc.), brengt dit het voortbestaan van de sector en het recht op informatie van de burger in het gedrang. De Sectorraad Media wenst te benadrukken dat de wettelijke regels inzake het recht op de bescherming van persoonsgegevens, enerzijds, en bijvoorbeeld het portretrecht, anderzijds, onderling afwijkende bepalingen voorzien inzake het verkrijgen/behouden van rechten en toestemming en dat er een grondige analyse nodig is om deze evenwichtsoefening uit te voeren. De Sectorraad plant hierover een advies op eigen initiatief.

Om de bevoegdheid van de VRM uit te breiden naar de privacywetgeving wordt er in de Memorie van Toelichting verwezen naar art. 52 van het Mediadecreet (commerciële communicatie moet in overeenstemming zijn met bescherming van privéleven). De Sectorraad Media is van mening dat de bevoegdheidsuitbreiding van de VRM niet op dit artikel kan worden gebaseerd. Hoewel de aanbieders van omroepdiensten op basis van dit artikel geen commerciële communicatie mogen uitzenden die niet in overeenstemming is met de beginselen van de bescherming van het privéleven, betekent dit niet dat de omroepen instaan voor de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van commerciële communicatie. Het zijn immers de adverteerders die contracten afsluiten met de personen die voorkomen in commerciële communicatie en hiervoor de toestemming regelen. Indien de betrokken personen claimen dat hun toestemming niet correct werd geregeld, dan wel zij hun toestemming wensen in te trekken, zullen zij een dergelijk verzoek niet moeten richten aan de omroep, maar aan de adverteerder die verantwoordelijk is voor de commerciële communicatie.

De Sectorraad Media vraagt voldoende rekening te houden met de specificiteit van de mediasector in verband met de bescherming van het privéleven en de verwerking van persoonsgegevens.

De Sectorraad Media bereidt een advies op eigen initiatief voor met betrekking tot de Algemene Verordening Gegevensbescherming en de relatie tot de mediasector.

b. Geen bevoegdheid van de VRM

De Sectorraad Media stelt zich vragen bij de toewijzing van de bevoegdheid in art. 22, 3°. De Sectorraad vraagt naar de wettelijke basis om de VRM over federale materie uitspraken te laten doen.

De Privacycommissie, recent omgevormd tot Gegevensbeschermingsautoriteit (Wet 3 december 2017, B.S. 10 januari 2018), is ten volle bevoegd om toezicht uit te oefenen in deze materie en haar bevoegdheden zijn recent nog uitgebreid (kenniscentrum, klachtenprocedure, inspectiedienst, sanctiemogelijkheden o.a. met zware boetes). Het toekennen van een soortgelijke bevoegdheid als deze verleend aan de Gegevensbeschermingsautoriteit (toezicht/klachtenprocedure) aan één van beide kamers van de VRM is niet opportuun: het houdt het risico van tegenstrijdige adviezen en sancties in, en beantwoordt niet aan het *single auditprincipe*.

Daarnaast is de verhouding tussen beide instanties niet uitgeklaard. Welke instantie primeert? Is er een procedure in geval van tegenstrijdige standpunten, adviezen of beslissingen? Wie kan er boetes of andere sancties opleggen? Wat is het onafhankelijk beroepsorgaan voor uitspraken van de VRM in deze materie? Deze beoogde uitbreiding van bevoegdheid wordt in de teksten trouwens nu eens aan de algemene kamer, dan weer aan de kamer onafhankelijkheid en bescherming minderjarigen van de VRM toebedeeld.

De voorgestelde uitbreiding van bevoegdheid van de VRM doet zo eerder afbreuk aan de rechtszekerheid, dan dat zij ertoe zou bijdragen. Bovendien is het in de praktijk geen werkbare situatie voor de sector. Ten slotte is hierover geen eerder overleg gepleegd met de sector, en dit terwijl de voorgestelde uitbreiding toch substantieel is en een significante impact op de sector zou kunnen hebben.

De Sectorraad Media stelt zich vragen bij de toewijzing van bevoegdheid inzake gegevensbescherming aan de VRM.

1.3 VRM krijgt bevoegdheden m.b.t. richtsnoeren: geen vervanging of aanvulling bij decreet

De Sectorraad Media formuleert bij de puntsgewijze commentaren nog opmerkingen aangaande het art. 22, 1°. Op een principiële niveau wenst hij echter duidelijk te stellen dat een richtsnoer de bepalingen uit het mediadecreet niet kan vervangen of aanvullen.

De VRM publiceert nu al regelmatig toelichtingen, 'richtsnoeren' op haar website (bv. informatiedocument, standpunt). Zij kan zo het publiek en de sector informeren, bijvoorbeeld naar aanleiding van een aantal beslissingen die zij heeft genomen in een bepaalde materie. Het decreetaal verankeren van deze richtsnoeren, mag echter niet leiden tot het toekennen van een juridische waarde aan richtsnoeren die hen niet toekomt. Er is met andere woorden een fundamenteel verschil tussen de gewone interpretatie van het mediadecreet in een concrete case en een 'authentieke interpretatie' van het mediadecreet waarbij het mediadecreet eigenlijk wordt ingevuld/verduidelijkt.

- De bevoegdheid tot verduidelijking van de bepalingen van het Mediadecreet is immers een bevoegdheid van het Vlaams parlement (verduidelijking in decreetstekst, memorie of interpretatief decreet).
- De bevoegdheid tot verduidelijking van uitvoeringsbesluiten is een bevoegdheid van de instantie (Vlaamse regering, Vlaams Minister) die het uitvoeringsbesluit heeft genomen. Een decreetaal verankerde erkenning van dergelijke bevoegdheid – om het mediadecreet aan te vullen of te vervangen – aan een toezichthoudend orgaan als de VRM is strijdig met de normale publiekrechtelijke principes en het principe inzake scheiding der machten.
- Indien men hiermee een probleem inzake verduidelijking van het mediadecreet wenst aan te pakken, meent de Sectorraad dat deze oplossing niet de juiste is.

De Sectorraad vraagt dat indien 'richtsnoeren' worden aangenomen, deze in de praktijk effectief bijdragen tot het scheppen van een zichtbare transparantie inzake de bestaande rechtspraak van de VRM: een richtsnoer kan de reeds bestaande rechtspraak verduidelijken, verduidelijking van de regelgeving moet via decreetsaanpassingen gebeuren.

De Sectorraad Media stelt dat een decretale verankering van de 'richtsnoeren' er een waarde aan geeft die hen niet toekomt. Een richtsnoer kan decreetsbepalingen niet vervangen of aanvullen.

2. Puntsgewijze opmerkingen

Artikel 3: VRT en Decreet overheidscommunicatie

In de Memorie van toelichting lezen we *“Deze objectiviteit heeft niet alleen een politieke component, maar onder meer ook een commerciële component, wat zich uit in onder meer artikel 50 van het Mediadecreet (principieel reclameverbod).”*

De link die hier gemaakt wordt tussen de opdracht tot objectiviteit van de VRT en een 'commerciële component' past niet. Commerciële communicatie heeft geen band met de inhoudelijke, redactionele opdracht van de VRT. De Sectorraad vraagt deze paragraaf te schrappen vanwege de verwarring die het kan veroorzaken.

Art. 5 Nieuwe diensten VRT

In het tekstvoorstel van art. 5 wordt de finaliteit van de VRM beter in de verf gezet, nl. het beoordelen van de publieke waarde van de nieuwe dienst. Daarnaast wordt onder meer voorzien dat de VRM kan oordelen voor haar advies een beroep te moeten doen op externe experts en dat de VRT in dat geval de kosten van deze expertise draagt.

Het is een positief gegeven dat het nieuwe artikel 18 duidelijker de finaliteit van het VRM-advies in de verf zet nl. het beoordelen van de publieke waarde van de nieuwe dienst. De inschakeling van wetenschappelijke experts ter ondersteuning van de werkzaamheden van VRM, zal de wetenschappelijke/methodologische kwaliteit van het advies kunnen verhogen.

Dat de VRT de kosten van deze expertise zou dragen, is echter nieuw en onlogisch: waarom en op welke basis wordt afgeweken van het principe dat de taken van VRM gefinancierd worden door haar normale werkmiddelen? Op welke basis is het aanrekenen van door de VRM nodig geachte externe expertise aan de VRT gerechtvaardigd?

Daarnaast meent de Sectorraad Media dat de procedure voor een nieuwe dienst voorziet in het betrekken van meerdere stakeholders. De procedure moet dan zo uitgewerkt worden dat er structureel wordt voorzien in de mogelijkheid tot repliek van al de betrokken stakeholders (en deze mogelijkheid niet alleen beperken tot de VRT), ook met betrekking tot het rechtzetten van materiële fouten.

Artt. 6 en 7: Bescherming van privacy

Zie punt 1.2 hierboven.

Art. 8: Geen eigen redactie voor het samenwerkingsverband regionale radio-omroeporganisaties

Dit artikel ontslaat de vermelde omroep van de verplichting te werken met een eigen redactie. Het samenwerkingsverband is van rechtswege een landelijke radio-omroeporganisatie geworden. De andere landelijke radio-omroepen behouden de verplichting wel.

De Sectorraad Media vraagt de motivatie voor deze wijziging te verduidelijken.

Art. 9: Uitstel voor doorgifte via etheromroepnetwerken

De decreetswijziging die de timing van de analoge afschakeling bepaalt, dateert nog maar van 23 december 2016 (BS: 03/02/2017). Het was toen al duidelijk hoeveel frequentieruimte beschikbaar was en welke omroepen verplicht werden op DAB+ uit te zenden. Bij een ambitieus en complex plan zoals de digitalisering van het radiolandschap (en de daaropvolgende afschakeling van FM voor nationale zenders), is een strak tijdsschema en rechtszekerheid voor alle betrokkenen van groot belang. Het lijkt de Sectorraad Media dan ook vreemd dat er zo snel wordt teruggekomen op de timing.

Art. 11: Geen eigen redactie netwerkradio-omroeporganisaties

Op de toelichtende vergadering met de vertegenwoordigers van het kabinet bleek dat de inhoudelijke concepten voor de netwerkradio-omroeporganisaties dichter bij elkaar lagen dan was verwacht. Om deze de facto gelijk(w)aardige zenders gelijk te behandelen, is het begrijpelijk dat het nodig wordt geacht de vereisten inzake nieuwsgaring gelijk te schakelen. De Sectorraad vraagt echter de motivatie te verduidelijken waarom de vereisten voor de generalistische netwerkradio-omroeporganisatie aangepast worden.

Het feit dat dit nodig is, toont volgens de Sectorraad ook aan dat het uitgangspunt (i.e. een gewenste diversiteit bij de nieuwe zenders) dan wel de implementatie van de onderverdeling in verschillende soorten netwerkradio-omroeporganisaties moeilijk te realiseren is. In zijn advies uit 2014² stelde de Sectorraad Media zich al vragen bij de opportuniteit van het werken met doelgroepen.

Art. 13: Profiel wijzigen pas na 2 jaar

Op een principieel niveau vindt de Sectorraad Media het onlogisch dat er slechts een kennisgeving zou nodig zijn, als het hele profiel waarop een erkenning gebaseerd is, wijzigt. In zo'n geval zou er eigenlijk een nieuwe dossierbeoordeling moeten volgen door de Vlaamse Regering, op basis van dezelfde criteria. Indien de Vlaamse Regering het herziene inhoudelijke en/of zakelijke beleidsplan niet erkent als een verbetering ten opzichte van het origineel erkende concept, zou zij deze aanpassing moeten kunnen weigeren, waarna een radiostation kan doorgaan met het originele concept, dan wel de erkenning en zendvergunning kan opgeven.

Dit niettegenstaande, kan de voorgestelde "wachtperiode" van twee jaar volgens de Sectorraad wel effectief zijn om op een pragmatische manier te vermijden dat een radio-omroeporganisatie een dossier indient waarmee hij verwacht de erkenning te kunnen binnenhalen, maar daar vervolgens van afwijkt. Dit geldt overigens voor alle omroeporganisaties.

Artt. 14 en 15: Regionale televisie-omroeporganisaties

Wat betreft de verhouding met de exploitatiemaatschappijen vraagt de Sectorraad Media verduidelijking aangaande de mogelijkheid bepaalde taken uit te besteden aan dergelijke maatschappijen, en de eindverantwoordelijkheid van de vzw over het aanbod. Alhoewel het in de eerste plaats aan de vzw's zelf is om de controle over de output te verzekeren in hun samenwerkingsakkoorden met exploitatiemaatschappijen, lijkt het de Sectorraad gepast een verplichting tot het inbouwen van dergelijke controle decretaal te verankeren.

Wat betreft de bereikvergoeding en de vergoeding voor vaste kosten die men met dit artikel wil invoeren, stipt de Sectorraad aan dat de bereikvergoeding is ingevoerd als stimulans voor minder aantrekkelijke omroepen om maatregelen te nemen die tot een groter bereik zouden leiden. Als generieke maatregel, bedoeld voor het aanpakken van een probleem bij een specifieke omroep, bouwt de invoering van een basisvergoeding dat principe deels af. Bovendien ondervinden verschillende regionale televisieomroepen zelfs nadelige effecten. De omroepen die een exploitatieovereenkomst hebben afgesloten, gebaseerd op de bereikvergoeding, zouden problemen kunnen ondervinden met hun exploitant m.b.t. hun financiering.

Daarom vraagt de Sectorraad Media in eerste orde om de maatregel niet door te voeren. In tweede orde, indien de maatregel toch ingang zou vinden, vraagt de Sectorraad Media om het bedrag van de vaste vergoeding zo te kiezen dat de best presterende omroepen minder nadeel ondervinden dan bij het bedrag dat in deze ontwerp tekst wordt gemeld. De facto zal het moeten gaan om een lager bedrag.

Zoals in punt 1.1a van dit advies gemeld, vraagt de Sectorraad Media om een oplossing in samenspraak met de sector uit te werken.

---

² Sectorraad Media, 'Naar een nieuw Vlaams radiolandschap in 2016', 10 juni 2014. https://cism.be/sarc/SR_media/adviezen/20140610-advies-radiolandschap.pdf. Zie punt 1 b, p. 3-4.

Art. 20: Must-carry van bepaalde omroepen voor digitale etheromroepnetwerken

De Sectorraad Media wees reeds in zijn advies van 2016³ (bij de wijzigingen aan het mediadecreet wat betreft radio-omroep) op het feit dat de Vlaamse Regering een situatie heeft gecreëerd waarbij één partij een zeer significante marktpositie heeft op het gebied van etheromroepdistributie, en dit gecombineerd met een verplichting voor de landelijke radio-omroepen om in digitale distributie te investeren, hetgeen de vraag deed rijzen of dergelijke positie geen negatieve impact kan hebben op de onderhandelingspositie van de omroepen, en dus op toegang tegen rechtvaardige en non-discriminatorische voorwaarden. De Sectorraad vroeg in die context dat de regering deze situatie opvolgt en waar nodig bijstuurt volgens de krijtlijnen van het geldende Europese concurrentierecht.

De voorgestelde maatregel komt hieraan deels tegemoet, en zou naar verwachting een meer gelijkwaardige onderhandelingspositie tussen distributeurs en omroepen creëren.

De Sectorraad meent echter wel dat een grondige juridische analyse vereist is, waarbij onder andere volgende vragen uitklaring behoeven:

- Wordt de must-carry aan 'radio-omroep' (dus over alle technologische platformen heen) opgelegd, of kan de maatregel beperkt blijven tot digitale etheromroepnetwerken? De bestaande doorgifteverplichting voor televisieomroepdiensten maakt immers geen onderscheid tussen de verschillende platformen. Indien het eerste, kan dan een 'significant aantal eindgebruikers' bereikt worden, ervan uitgaande dat DAB+, althans in de opstartperiode waarbinnen de contracten tussen omroepen en distributeur gesloten moeten worden, geen dominante positie in de algemene radiomarkt zal bekleden?
- Is de maatregel conform de Europese regelgeving, die de voorwaarden voor het toekennen van een doorgifteverplichting met de invoering van het kader voor elektronische netwerken en diensten aanzienlijk heeft verstrengd⁴?
- Is de rechtvaardiging voldoende dat het algemeen belang, waarvoor de doorgifteverplichting wordt ingeroepen, de snelle uitrol van DAB+ betreft?

Art. 22: Uitbreiding bevoegdheden VRM

a. Richtsnoeren

Zoals in punt 1.3 gesteld stelt de Sectorraad Media dat een richtsnoer de bepalingen uit het mediadecreet niet kan vervangen of aanvullen. Door dit decreetaal te verankeren, dreigt men deze richtsnoeren een waarde toe te kennen die hen niet toekomt. De Sectorraad meent tevens dat de bestaande interpretatieproblemen niet verholpen worden met de decretale verankering van een nu reeds gebruikt instrument.

Indien de regelgever toch beslist de VRM deze bevoegdheid toe te kennen, meent de Sectorraad dat er een aantal waarborgen moeten ingebouwd worden.

- Er moet op voorhand en limitatief worden vastgesteld over welke onderwerpen een richtsnoer kan worden opgemaakt. In de Memorie van Toelichting wordt verwezen naar onderwerpen met 'beperkte of technische draagwijdte en waarin geen politieke beleidskeuzes worden gemaakt'. De voorbeelden die men vervolgens geeft, bevatten volgens

---

³ Sectorraad Media, 'Advies bij het voorontwerp van decreet tot wijziging van het mediadecreet, voor wat betreft de radio-omroeporganisaties', 15 september 2016.

https://cism.be/sarc/SR_media/adviezen/20160915-advies-wijziging-mediadecreet-radio.pdf Zie punt 3.3.

⁴ Zie bv. stuk 2156 (2003-2004), nr. 1.

de Sectorraad echter net wel politieke beleidskeuzes, cf. Memorie van Toelichting '*Bv. regels met betrekking tot commerciële communicatie (bv. invulling van de term 'overmatige aandacht'), presentatie van de EPG.*' Wat betreft de 'presentatie van de EPG' bepaalt het mediadecreet art. 181 de bevoegdheid van de Vlaamse regering ter zake. Wat betreft commerciële communicatie lijken passages (bv. p. 22 bovenaan) uit de Beleidsnota Media 2014-2019 van de Vlaams minister van Media aan te geven dat dit wel degelijk een beleidskeuze is.

- De doelstelling van een richtsnoer moet zijn transparantie te geven over de rechtspraak van de VRM. Daarom moeten deze gemotiveerd zijn, en desgevallend wetenschappelijk onderbouwd.
- De Sectorraad meent dat een richtsnoer geen veralgemenende of abstracte standpunten kan bevatten (die op die manier een vermeende leemte in regelgeving oneigenlijk zouden opvullen) maar op basis van uitspraken en jurisprudentie kan werken.
- De manier waarop een richtsnoer tot stand komt moet transparant zijn: het moet daarbij minstens uitgewerkt zijn wanneer en hoe de sector geconsulteerd wordt, en op welke manier daarmee rekening wordt gehouden in de uiteindelijke richtsnoeren. Er kan tevens overwogen worden gebruikers te consulteren, aangezien de bepalingen (en dus ook de richtsnoeren) in hun belang worden opgesteld.
- Er moet tevens transparantie zijn over binnen welke termijn en op welke basis updates van een richtsnoer kunnen worden gemaakt, zodat stakeholders voldoende tijd hebben om zich voor te bereiden op wijzigingen en hoe er tegen in beroep kan worden gegaan.

In ondergeschikte orde vraagt de Sectorraad Media te wachten op de herziening van de AVMD-richtlijn, teneinde de wijzigingen die daaruit zullen voortvloeien mee te kunnen nemen.

In het verleden hebben verschillende mediabedrijven, naar aanleiding van de Beleidsnota 2014-2019, aan Vlaams minister van Media Sven Gatz verschillende keren gevraagd om initiatieven te nemen om de regels inzake commerciële communicatie te wijzigen. Minister Gatz heeft echter steeds afwijzend op deze vraag gereageerd, omdat hij zo'n ingrijpen te voorbarig vond in het licht van de huidige herziening van de AVMD-richtlijn. Bijgevolg is de Sectorraad Media dan ook enigszins verbaasd te moeten vaststellen dat voorliggend voorontwerp, hoewel de herziening van de AVMD-richtlijn nog volop aan de gang is, toch een initiatief heeft genomen met betrekking tot de bevoegdheid van de VRM ter zake.

b. Adviezen

De Sectorraad Media heeft er begrip voor dat de regering een formeel kader wil scheppen om aan de VRM advies te vragen over onderwerpen die te maken hebben met de werking van de Regulator. De Sectorraad meent wel dat de voorgestelde mogelijkheid voor het geven van adviezen door de VRM nog enige verdere motivatie of uitklaring behoeft:

- Is het advies bindend?
- Is het openbaar?
- Wie zijn 'andere instanties'?
- 'ruim' vs. 'minder ruim': wat wordt daarmee bedoeld?

c. Raadplegingen

Conform de tekst van het voorontwerp van decreet, is de raadpleging van de sector niet vrijblijvend. De formulering 'het verdient de voorkeur' in de Memorie van Toelichting is niet op zijn plaats.

Er moet ook gespecificeerd worden op welke manier er rekening zal worden gehouden met de raadpleging (zie ook punt 1.1).

d. Privacybescherming

Zie punt 1.2 hierboven.

Artt. 23 en 24: VRM: externe vertegenwoordiging

De Sectorraad Media beschouwt dit als materie die best via interne afspraken of een huishoudelijk reglement geregeld wordt.

Namens de Sectorraad Media,

Simon Delaere, voorzitter
Valerie Verdoodt, ondervoorzitter
Hanne Schuermans, secretaris